

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Tempus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](#)

*Vide
Plud. de
Ponte,
Meditat.*

94 INSTR VCTIO
eleganter R.P. Ludouicus Gratanen-
sis magnæ religionis & sanctimoniacæ
vir, in secunda parte libri de oratio-
ne & meditatione egerit: nos ea tan-
tum breuiter pro instituti nostri ra-
tione perstringemus.

TEMPVS.

PRIMVM, opus est, ut certum san-
cto huic exercitio, tempus in sin-
gulos dies assignetur. Quod ut fiat
notanda sunt quædā. i. Non posse ge-
neralem præscribi regulam quan-
tum quisque huic exercitio tempo-
ris impendere debeat, propter per-
sonarum diuersitatem, sed necessa-
rium esse, ut quilibet iuxta statum
suum, vnam, duas, vel certè ut mini-
mum dimidiam horam, aut quan-
tum ei videbitur temporis, in hunc
finem deputet, simulque certam ho-
ram, vel matutinam vel vesperti-
nam, prout oportunum ei fuerit,
qua id facturus sit, determinet.

2. POSTEA

2. POSTEAQVAM firmiter secū statuerit, quantum temporis & quam horam huic exercitio dare velit: maximoperè cauebit ne propter negotium aliquod terrenum horam illam prætermittat, aut in aliam commutet: sed certò sibi persuadeat, negotium hoc omnibus alijs, quæ occurtere possint, maius & excellentius esse, adeoque cunctis præferri debere. Etenim hostis malignus, cum summæ sit calliditatis atque versutiæ, nihil maiorib[us] agit viribus, quām vt meditantem impellat vel ad omittendam vel ad differendam in aliud tempus incommodum orationis horam, vt tum male meditationem peragat, vel omnino eam prætermittat. Non minus quoque cauebit, ne præfixum orationis tempus abrumpat vel abbreviet, de quo paulo post nonnulla dicemus. Quæ tamen omnia intelligi debent, ita facienda esse, vt nullum per hoc charitati vel obedientiæ detrimentum adferatur.

Etenim

Etenim si contingat, nobis precibus
incubentibus, à superiore aliquid
iniungi, aut aliquod charitatis opus,
quo proximus iuuandus sit, se nobis
offerre, orationem interrumpere
atq; ad tempus seponere debemus,
sic enim gratissimam Dei volunta-
tem, (qui ita fieri vult) adimplebi-
mus, & nobis meritorum cumulum
adaugebimus.

3. EVANIENTE autem hoc casu, ut
quis orationem vel ex parte, vel to-
tam iusta urgente causa intermittat,
cauendum erit ne obliuiscatur dam-
num hoc alia eiusdem diei hora si fi-
eri potest, resarcire: quemadmodū
si quis à consueta prandij hora præ-
peditus fuisset, non obliuisceretur
postea refectionem sumere.

4. TEMPVS maximè aptum me-
ditationi siue orationi mētis, est me-
dia nox, propter eius ingentem qui-
etem & silentium. Proximas vero
ab hoc partes obtinet Matutinum,
statim videlicet post somnum, prius-
quam manus alteri operi, aut studijs
admoveantur. Etenim, Christo ad-
monente,

monente, primum quærendum est *regnum Dei.* Post matutinum tēpus,
nullum conuenientius vespertino,
paulò nimirum ante coenam.

5. **TEMPUS** quoque aptum orandi
& meditandi est, quando sponsus a-
nimam intus vocat, & gratia sua us-
que adeo præuenit, ut se quam ma-
xime ad orandum & contemplandū
dispositam sentiat. Similiter quādō
anima ingenti cupiditate ac deside-
ri meditationibus incumbendi fla-
grat, non aliter atque cum corpus
cibi appetitu ducitur.

6. **FESTIVIS** & solennibus etiam
diebus magis orationi & contem-
plationi insistendum est: imo ijs die-
bus si fieri posset, nihil aliud agendū
foret, quia eam ob causam ordinati
& instituti sunt. Et quanto solenni-
tas siue mysterium, quod agitur ma-
ius est, tanto magis sancto huic ex-
ercitio se quisque deberet tradere
atque addicere.

L O C V S.

LOCVS idoneus ad meditatio-

FORMA nem